

Sygn. akt IV U 347/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 listopada 2015r. w S.

odwołania K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 26 stycznia 2015 r. Nr (...)

w sprawie K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, iż K. S. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. S. w M. podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 2 grudnia 2013 roku do 30 listopada 2014 roku.

Sygn. akt IV U 347/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26.01.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 38 w zw. z art. 83 ust. 1 pkt 2 oraz art. 14 ust. 1 i ust. 2 w zw. z art. 11 ust. 2 i art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442 ze zm.) stwierdził, że K. S. prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 2.12.2013 r. do 30.11.2014 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, iż nie podlega ubezpieczeniu chorobowemu we wskazanym okresie, albowiem nie opłaciła w terminie należnych składek i nie została jej wyrażona zgoda do ich opłacenia po terminie.

Od decyzji tej odwołanie złożyła K. S., która wносиła o jej zmianę i stwierdzenie, że podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie wskazanym w decyzji. Skarżąca zarzuciła organowi rentowemu naruszenie prawa materialnego tj. art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie nie doszło do uzasadnionego przypadku umożliwiającego wyrażenie przez ZUS zgody na opłacenie składki po terminie w sytuacji, gdy uregulowanie składek w terminie było niemożliwe z uwagi na objęcie osoby współpracującej ubezpieczeniem chorobowym decyzją z dnia 3.09.2014 r. za okres od 2.12.2013 r., a więc po terminie uregulowania składek na ubezpieczenie chorobowe za M. S.. Ponadto skarżąca zarzuciła naruszenie art.

83 ust. 1 pkt 3 tej samej ustawy poprzez niewydanie przez organ rentowy decyzji o wysokości należnych składek z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia jakiego ubezpieczona zobligowana była do uregulowania w związku z objęciem ubezpieczeniem M. S. decyzją z dnia 3.09.2014 r.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wnosił o jego oddalenie. Zdaniem organu rentowego, brak było podstaw do wyrażenia zgody na opłacenie składek po terminie, ponieważ okoliczności na które powołuje się ubezpieczona w swoim odwołaniu nie dawały podstaw do wyrażenia zgody do opłacenia składek po terminie. Argumentacja podnoszona przez ubezpieczoną o braku świadomości co do ciężącego na niej, jako płatnika składek, obowiązku zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osoby współpracującej z nią przy prowadzeniu działalności gospodarczej pozostaje bez wpływu na okoliczność, że taki obowiązek istniał i nie był spełniany. Ponadto ZUS zakwestionował zadeklarowaną przez ubezpieczoną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w maksymalnej wysokości tj. 9365 zł w miesiącach: marzec-kwiecień 2014 r., które pozwalały na uzyskanie przez nią prawa do zasiłku w wysokości przekraczającej uzyskiwane przez nią dochody z działalności.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona K. S. rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej w dniu 2.12.2013 r. Działalność ta dotyczyła zakupu akcesoriów branży motoryzacyjnej i sprzedaży tychże artykułów, a także pojazdów głównie poprzez internet. Ubezpieczona zawarła związek małżeński z M. S. w dniu 15 lutego 2014 r. Jej mąż pomagał jej w prowadzeniu działalności gospodarczej z racji swojego wykształcenia tj. mechanika samochodowego (akta ZUS). Jednocześnie M. S. od dnia 28.02.2014 r. podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników z mocy ustawy (k. 19 a. s.). (...) wystąpiła w dniu 2.06.2014 r. z wnioskiem do ZUS o wypłatę zasiłku macierzyńskiego. Pozwany organ rentowy w związku z tym wszczął postępowanie wyjaśniające dotyczące prowadzonej działalności gospodarczej przez ubezpieczoną. Postępowanie to doprowadziło do ustalenia przez pozwanego organu rentowego, że jej mąż M. S. pomaga płatnikowi składek w prowadzeniu działalności gospodarczej i w związku z tym ZUS wydał w dniu 3.09.2014 r. decyzję skierowaną zarówno do płatnika składek jak i M. S. o objęciu tego ostatniego obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu od dnia 2.12.2013 r. (decyzja z 3.09.2014 r. akta ZUS). Decyzja ta nie została zaskarżona przez ich adresatów. K. S. w własnej inicjatywy zasięgnęła informacji w pozwanym Oddziale ZUS co do zapłaty składek z tytułu objęcia ubezpieczeniem jej męża. Uzyskała informację, iż ma obowiązek zapłacenia zaległych składek z tytułu objęcia obowiązkowym ubezpieczeniem jej męża za cały okres (zeznania ubezpieczony k. 16 a. s.). Składki te zostały uregulowane w całości poprzez ich wpłatę wraz z odsetkami 24 listopada 2014 r., tj. po doręczeniu przez ZUS deklaracji rozliczeniowej sporządzonej z urzędu. W dniu 2.12.2014 r. ubezpieczona wystąpiła do pozwanego Oddziału ZUS o wyrażenie zgody na opłacenie po terminie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe począwszy od grudnia 2013 r. do lipca 2014 r. Wniosek ten uzasadniła tym, iż była wydana decyzja obejmująca jej męża obowiązkowym ubezpieczeniem z tytułu współpracy (akta ZUS). Pozwany organ rentowy nie uwzględnił tego wniosku i pismem z dnia 30.12.2014 r. odmówił wyrażenia zgody na opłacenie składek po terminie na obowiązkowe ubezpieczenie chorobowe. Następnie, decyzją z dnia 26.01.2015 r. pozwany ZUS stwierdził, iż od dnia 2.12.2013 r. do 30.11.2014 r. K. S. jako prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu (akta ZUS).

W ocenie Sądu Okręgowego, poczynione ustalenia pozwalają na uznanie, iż odwołanie ubezpieczony zasługuje na uwzględnienie. Bezsporne jest, iż ubezpieczona od daty rozpoczęcia działalności gospodarczej opłacała składki za siebie w przewidzianych ustawowo terminach, w tym na ubezpieczenie chorobowe. Podkreślić należy, iż ubezpieczona wyszła za mąż w dniu 15 lutego 2014 r. W tym samym miesiącu jej mąż objęty został obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym rolników. Ponadto w okresie od 2.02.2014 r. do 3.03.2014 r. ubezpieczona zgłosiła zawieszenie prowadzenia działalności gospodarczej, jednakże wobec braku co najmniej 30-dniowej przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej, czynność ta nie wywarła skutku prawnego. K. S. w kolejnych miesiącach regulowała w terminie należne składki od zadeklarowanej podstawy wymiaru, w tym również w zwiększonej wysokości za marzec i kwiecień 2014 r. Pozwany organ rentowy nie miał wątpliwości co do podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie chorobowe i dopiero po zgłoszeniu wniosku o zasiłek macierzyński, w dniu 2.06.2014 r. przeprowadził postępowanie wyjaśniające ustalając, że ubezpieczony pomagał w prowadzeniu działalności gospodarczej jej

mąż. Doprowadziło to do wydania we wrześniu 2014 r. decyzji obejmującej go obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi z tytułu współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej począwszy od 2.12.2014 r. Zdaniem Sądu decyzja ta jest częściowo wadliwa z uwagi na fakt, iż ubezpieczenie objęło częściowo okres, kiedy M. S. nie był mężem ubezpieczonej. Kolejną kwestię, którą zdaniem Sądu należy potraktować jako niesłuszne stanowisko organu rentowego, to swoiste ukaranie ubezpieczonej za niezgłoszenie męża jako osoby współpracującej przy prowadzeniu działalności gospodarczej poprzez pozbawienie jej prawa do świadczeń z ubezpieczenia chorobowego. Sąd nie podziela argumentacji organu rentowego, który odmówił ubezpieczonej wyrażenia zgody na opłacenie składki po terminie na opłacenie różnicy w składkach na ubezpieczenie społeczne wynikającej z objęcia męża ubezpieczonej obowiązkowym ubezpieczeniem z tytułu współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Ubezpieczona nie miała możliwości opłacenia tych składek za męża w terminie, skoro nie był on objęty tym obowiązkiem. Ponadto po uprawomocnieniu się decyzji z dnia 3.09.2014 r. nie była ona wzywana do zapłacenia zaległych składek z inicjatywy ubezpieczonej doszło do ustalenia wysokości zaległych składek i do ich opłacenia w dniu 24.11.2014 r. Zdaniem Sądu zaistniała sytuacja nie powinna prowadzić do tak daleko idących wniosków ze strony organu rentowego tj. odmowy wyrażenia zgody na opłacenie składki po terminie do opłacenia zaległych składek i w konsekwencji do stwierdzenia, iż nie podlega ona dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie objętym zaskarżoną decyzją. Wytworzył się bowiem nowy stan prawny, który, zdaniem Sądu, nie uzasadniał wyrażenia zgody na opłacenie składki po terminie w myśl art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy systemowej. Kwestia wysokości podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie chorobowe, którą zadeklarowała ubezpieczona nie ma znaczenia dla oceny przesłanki z powołanego wyżej przepisu wyrażenia zgody na opłacenia składek po terminie. Nie było przeszkodą, aby pozwany zakwestionował wysokość podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie chorobowe, a nie wyłączał całkowicie K. S. z dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

Reasumując, Sąd Okręgowy uznał, że odmowa wyrażenia zgody na opłacenie zaległych składek po terminie nie była uzasadniona ze strony organu rentowego. Z tego też względu Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ par. 2 kpc orzekł jak w sentencji.